

ἀνοητοτέρους μηδ' ἀποτρέπωσιν. ὥσπερ γὰρ τὰ σώματα πινόντων δι' ὁρχήσεως καὶ χορείας νενόμησται σαλεύειν, ἀν δ' ὅπλομαχεῖν ἀναστάντας ἢ δισκεύειν ἀναγκάζωμεν αὐτούς, οὐ μόνον ἀτερπὲς ἀλλὰ καὶ βλαβερὸν ἔσται τὸ συμπόσιον, οὕτω τὰς ψυχὰς αἱ μὲν ἐλαφραὶ ζητήσεις Ε ἐμμελῶς καὶ ὠφελίμως κινοῦσιν, 'ἐριδαντέων' δὲ κατὰ 6 Δημόκριτον (fr. 150) καὶ 'ἱμαντελικτέων' λόγους ἀφετέον, οἱ αὐτούς τε κατατείνουσιν ἐν πράγμασι γλίσχροις καὶ δυσθεωρήτοις τούς τε παρατυγχάνοντας ἀνιῶσιν· δεῖ γὰρ ὡς τὸν οἶνον κοινὸν εἶναι καὶ τὸν λόγον, οὐ πάντες μεθ- 10 ἔξουσιν. οἱ δὲ τοιαῦτα προβλήματα καθιέντες οὐδὲν ἀν τῆς Αἰσωπείου γεράνου καὶ ἀλώπεκος ἐπιεικέστεροι πρὸς κοινωνίαν φανεῖεν· ὅν ἡ μὲν ἔτνος τι λιπαρὸν κατὰ λίθον πλατείας καταχεαμένη * ἀλλὰ γέλωτα παρέχουσαν, ἐξέφευγε γὰρ ὑγρότητι τὸ ἔτνος τὴν λεπτότητα τοῦ στό- 15 ματος αὐτῆς· ἐν μέρει τοίνυν ἡ γέρανος αὐτῇ καταγγείλασα δεῖπνον ἐν λαγυνίδι προοῦθηκε λεπτὸν ἔχούσῃ καὶ F μακρὸν τράχηλον, ὥστ' αὐτὴν μὲν καθιέναι τὸ στόμα ὁρδίως καὶ ἀπολαύειν, τὴν δ' ἀλώπεκα μὴ δυναμένην κομίζεσθαι συμβολὰς πρεπούσας. οὕτω τοίνυν, δταν οἱ 20 φιλόσοφοι παρὰ πότον εἰς λεπτὰ καὶ διαλεκτικὰ προβλήματα καταδύντες ἐνοχλῶσι τοῖς πολλοῖς ἐπεσθαι μὴ δυναμένοις, | ἐκεῖνοι δὲ πάλιν ἐπ' ὡδάς τινας καὶ διηγήματα 615 φλυαρώδη καὶ λόγους βαναύσους καὶ ἀγοραίους ἐμβάλλωσιν ἑαυτούς, οἵχεται τῆς συμποτικῆς κοινωνίας τὸ 25